

ระเบียบการ
เกี่ยวกับโบราณสถาน
ศิลปวัตถุ โบราณวัตถุ

และ
พิพิธภัณฑ์แห่งชาติ

ระเบียบการ
เกี่ยวกับโบราณสถาน
ศิลปวัตถุ โบราณวัตถุ
และ
พิพิธภัณฑ์แห่งชาติ

พิมพ์ที่โรงพิมพ์พระจันทร์

เลขหน้า 313

เลขหน้า 344.004

7 235

เลขทะเบียน

ระเบียบการเกี่ยวกับโบราณสถาน ศิลปวัตถุ โบราณวัตถุและพิพิธภัณฑ์แห่งชาติ

กรมศิลปากรเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องมีระเบียบการเกี่ยวกับโบราณสถาน ศิลปวัตถุ โบราณวัตถุและการพิพิธภัณฑ์แห่งชาติไว้ให้เป็นทางปฏิบัติ จึงได้วางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

โบราณสถาน

ข้อ ๑ ผู้ใดประสงค์จะเข้าชมโบราณสถาน ซึ่งมีพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำดูแลรักษา จะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน

ข้อ ๒ ห้ามมิให้บุคคลซึ่งเข้ามาในเขตต์โบราณสถานกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งให้เกิดความเสื่อมเสียแก่โบราณสถาน เป็นต้นว่า

(ก) เคลื่อน ข้ายหรือนำไปหรือทำความเสียหายอย่างใดๆ แก่วัตถุอันตั้งไว้ในโบราณสถาน หรือส่วนประกอบแห่งโบราณสถานนั้นๆ

(ข) ขีดเขียนตามสถานที่ส่วนใดๆ แห่งโบราณสถาน หรือ

ทำความเข้าใจรุดบุบฉลาย หรือเสียบหายอย่างใด ๆ ในเขตต์โบราณสถาน

ข้อ ๓ ห้ามมิให้ผู้ใดปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้าไปในบริเวณโบราณสถาน โดยมีได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลรักษาเป็นอันขาด

หมวด ๒

ศิลปวัตถุและโบราณวัตถุ

ข้อ ๔ บุคคลใดประสงค์จะนำศิลปวัตถุหรือโบราณวัตถุออกนอกประเทศสยาม ต้องขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ฃงกองโบราณคดี กรมศิลปากร จะเป็นด้วยลายลักษณ์อักษรหรือด้วยวาจาก็ได้ เป็นเวลาล่วงหน้อย่างน้อย ๓ วัน ก่อนกำหนดวันจัดส่งวัตถุั้น ๆ ออกไป

ข้อ ๕ ศิลปวัตถุหรือโบราณวัตถุอันใด เมื่อเจ้าพนักงานผู้ตรวจตรวจอนุญาตแล้ว จะต้องม้ตราครุฑรูปพระเกศสวรรค์ประทับ และมีใบอนุญาตของอธิบดีกรมศิลปากร หรือผู้แทนอธิบดีกรมศิลปากร วัตถุอันนั้นจึงจะนำผ่านออกนอกพระราชอาณาจักร์ได้

ข้อ ๖ ถ้าศิลปวัตถุหรือโบราณวัตถุ อันจะขออนุญาตนำออกนอกพระราชอาณาจักร์นั้น อยู่ในที่จังหวัดอื่นนอกจากจังหวัดพระนครแล้ว บุคคลผู้เป็นเจ้าของจะส่งเข้ามาตรวจังกองโบราณคดี หรือจะขอให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจออกไปทำการตรวจก็ได้

แต่ต้องเสียค่าขนส่งหรือค่าพาหนะเดินทางของตนเอง หรือกรมศิลปากรอาจมอบหมายเจ้าพนักงานคนใดคนหนึ่งซึ่งอยู่ในท้องที่นั้นพิจารณาเรื่องราวและให้อนุญาตพิเศษก็ได้ เมื่อเห็นสมควร

ข้อ ๓ ศิลปวัตถุหรือโบราณวัตถุอันใด เป็นของดีที่ควรหวงห้ามมิให้นำออกนอกพระราชอาณาจักร ผู้ขออนุญาตจะต้องขอมิให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจจดลักษณะ รูปพรรณ ชะนิศ ขนาด และถ่ายรูปฉายาลักษณะแห่งวัตถุอันนั้น แล้วจดนามเจ้าของ ภูมิตำแหน่งที่อยู่ ขึ้นทะเบียนของหวงห้ามไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๔ บุคคลผู้นำศิลปวัตถุหรือโบราณวัตถุมาตรวจ เมื่อกรมศิลปากรเห็นว่าเป็นของที่ควรหวงห้ามมิให้นำออกนอกพระราชอาณาจักรแล้ว หากตนมิได้เป็นเจ้าของโดยตรง ต้องแจ้งนามและภูมิตำแหน่งเจ้าของอันแท้จริงแห่งวัตถุนั้น ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจทราบเพื่อจดทะเบียนไว้ให้ถูกต้อง

ข้อ ๕ ศิลปวัตถุหรือโบราณวัตถุอันใด เมื่อพนักงานผู้ตรวจลงมติว่าเป็นของควรหวงห้ามมิให้นำออกนอกพระราชอาณาจักรแล้ว จะได้มีทะเบียนถาวรมอบให้แก่เจ้าของไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๐ ศิลปวัตถุหรือโบราณวัตถุที่ต้องห้ามมิให้นำออกนอกพระราชอาณาจักรและขึ้นทะเบียนหวงห้ามไว้แล้ว หากเจ้าของจะโอนกรรมสิทธิ์ให้แก่บุคคลอื่นก็ดี หรือจะโยกย้ายภูมิตำแหน่งก็ดี ต้องแจ้งให้กรมศิลปากรทราบก่อนจะทำการนั้น เพื่อจะได้แก้ไขทะเบียน

ข้อ ๑๑ หัวหน้ากองโบราณคดีและหัวหน้าแผนกกลางแห่งกองโบราณคดีมีอำนาจที่จะตรวจสอบวัตถุอันขึ้นทะเบียนหวงห้ามไว้บนตอเจ้าของได้เป็นครั้งเป็นคราวตามแต่จะเห็นสมควร

ข้อ ๑๒ ถ้าเจ้าพนักงานผู้ตรวจเห็นว่าไม่สมควร อนุญาตให้ส่งศิลปวัตถุหรือโบราณวัตถุสิ่งใดออกนอกประเทศ แต่ผู้ขออนุญาตรับรองว่าการส่งวัตถุสิ่งนั้นออกไปนอกประเทศเป็นการชั่วคราว เช่นส่งออกไปเพื่อแสดงพิพิธภัณฑ์ในเมืองต่างประเทศ เมื่อเสร็จกิจนั้นแล้วจะส่งกลับเข้ามาประเทศสยาม ผู้ขออนุญาตนั้นจะต้องแจ้งให้อธิบดีกรมศิลปากรทราบเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมด้วยรูปฉายาลักษณะขนาดท่อนี้แห่งของนั้น และระบุวันส่งไปและวันส่งกลับด้วย

ข้อ ๑๓ เมื่อพิจารณาเห็นสมควร กรมศิลปากรจะอนุญาตให้นำออกไปได้โดยทำใบอนุญาตให้เป็นพิเศษ แต่การที่จะอนุญาตให้นำออกไปได้นั้น ผู้ขออนุญาตจะต้องวางเงินไว้เป็นประกันตามที่เจ้าพนักงานผู้ตรวจจะเห็นสมควร แต่อย่างน้อยต้องไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยบาท

ข้อ ๑๔ เมื่อผู้ขออนุญาตนำของกลับเข้ามาประเทศสยามแล้ว ผู้ขออนุญาตจะต้องนำมาแสดงให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจดูเสียก่อนจึงจะขอรับเงินที่วางประกันไว้คืนไปได้

ข้อ ๑๕ ถ้าหากว่าผู้ขออนุญาตมิได้นำวัตถุนั้นกลับเข้ามาประเทศสยามภายในเวลาที่ได้กำหนดไว้ก็ดี หรือมิได้นำวัตถุนั้น

กลับเข้ามาที่ดี กรมศิลปากรจะรีบเงินที่วางไว้เป็นประกันนั้นเสีย

ข้อ ๑๖ บุคคลผู้ขออนุญาตนำศิลปวัตถุหรือโบราณวัตถุออกนอกพระราชอาณาจักจะต้องเสียค่าใบอนุญาตฉบับละหนึ่งบาทต่อสิ่งของหนึ่งชิ้น

ข้อ ๑๗ ผู้จะขออนุญาตนำศิลปวัตถุหรือโบราณวัตถุออกนอกประเทศต้องนำวัตถุเหล่านั้นมาให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจ ตรวจจนที่ทำการกองโบราณคดี

ข้อ ๑๘ ถ้าผู้ขออนุญาตไม่สามารถจะนำมาให้ตรวจจนที่ทำการกองโบราณคดีโดยสะดวกแล้ว จะให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจไปตรวจของเหล่านั้นนอกสถานที่ทำการก็ได้ แต่จะต้องเสียเงินค่าไปตรวจรายละห้าบาทต่างหากจากค่าใบอนุญาต

ข้อ ๑๙ การไปตรวจนั้น ถ้าหากว่ามีของมากไม่สามารถจะตรวจให้เสร็จได้ในคราวเดียวแล้ว ถ้าต้องไปตรวจเกินกว่าสองคราว ผู้ขออนุญาตจะต้องเสียค่าตรวจเพิ่มขึ้นอีกห้าบาททุก ๆ สองคราวไป

หมวด ๓

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ

ข้อ ๒๐ ให้เปิดพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติในวันอังคารถึงวันอาทิตย์ ตั้งแต่เวลา ๙ น. ถึง เวลา ๑๖ น. (จะเพาะวันอาทิตย์เปิดให้ประชาชนชมตั้งแต่เวลา ๑๐ น.) วันจันทร์ปิดทำการ เว้น

แต่จะตรงกับวันเปิดให้ประชาชนเข้าชมเป็นพิเศษโดยทั่วไป เช่น วันตรุษสงกรานต์ วันเฉลิมพระชนม์พรรษาและวันฉลองรัฐธรรมนูญ เป็นต้น

ข้อ ๒๑ ตามปกติให้ปิดพิพิธภัณฑ์ในวันหยุดราชการประจำปี เว้นแต่จะตรงกับวันเปิดพิเศษดังระบุไว้ในข้อ ๒๓

ข้อ ๒๒ การอนุญาตให้ประชาชนเข้าชมพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติมี ๓ อย่าง

ก. อนุญาตให้เข้าชมโดยไม่ต้องเสียเงินค่าธรรมเนียม ในวันอาทิตย์และวันเปิดพิเศษดังระบุไว้ในข้อ ๒๓

ข. อนุญาตให้เข้าชมโดยเสียเงินค่าธรรมเนียม ตั้งแต่วันอังคารถึงวันเสาร์ ซึ่งไม่ตรงกับวันเปิดพิเศษโดยเรียกค่าธรรมเนียมคนละหนึ่งบาท

ค. นักศึกษาอาจขออนุญาตเข้าชมเป็นพิเศษได้โดยไม่ต้องเสียเงินค่าธรรมเนียม ตั้งแต่วันอังคารถึงวันเสาร์ แต่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้าก่อนอย่างน้อย ๑ วัน

ข้อ ๒๓ วันเปิดพิเศษมีดังต่อไปนี้

ก. วันงานพระราชพิธีตรุษสงกรานต์ตามทางสุริยคติ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม ถึงวันที่ ๒ เมษายน รวม ๓ วัน

ข. วันธรรมสวนะ (วันพระ) เปิดให้นมัสการพระพุทธสิหิงค์และพระที่นั่งพุทไธสวรรย์

ค. งานเฉลิมพระชนม์พรรษา วันที่ ๑๕ ถึงวันที่ ๒๑ กันยายน

รวม ๓ วัน

ง. วันที่ระลึกพระราชทานรัฐธรรมนูญ วันที่ ๕ ถึงวันที่ ๑๑ ธันวาคม รวม ๓ วัน

จ. วันเทศกาลเข้าพรรษา เดือน ๘ แรม ๔ ค่ำกับแรม ๕ ค่ำ ตามทางจันทรคติ เปิดถวายฉะเพาะพระภิกษุและสามเณรให้ชม ๒ วัน (ถ้าพ้องกับวันอาทิตย์ซึ่งเป็นวันเปิดสำหรับประชาชน ห้ามสตรีมิให้มาปะปนกับพระภิกษุสามเณรใน ๒ วันนี้)

หมวด ๔

บทเปิดเสรีจ

ข้อ ๒๔ การเปิดให้ประชาชนเข้าชมโบราณสถานและสาขาพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติคงมีกำหนดเหมือนอย่างพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่กรุงเทพ ฯ เว้นแต่การเข้าชมในวันธรรมดา คือตั้งแต่วันอังคารถึงวันเสาร์ไม่ต้องเสียเงินค่าเข้าชม แต่ผู้เข้าชมจะต้องขออนุญาตจากเจ้าหน้าที่ส่วนภูมิภาคหรือเจ้าหน้าที่โดยฉะเพาะแห่งพิพิธภัณฑสถานนั้น ๆ เสียก่อน

ข้อ ๒๕ บุคคลใดจะเข้าชมพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติในกรุงเทพ ฯ กิจหรือสาขาพิพิธภัณฑสถานในส่วนภูมิภาคก็ดี จะต้องปฏิบัติตามระเบียบซึ่งวางไว้ดังต่อไปนี้ คือ

ก. จะต้องแต่งกายให้เป็นที่เรียบร้อยตามแบบประเพณีนิยมแห่งชาติของตน

ข. ห้ามนำหีบห่อหรือเครื่องอุปโภคใด ๆ อันอาจจะปกคลุมปิดบังสิ่งของในพิพิธภัณฑสถาน ฯ ออกไปภายนอกได้ เข้ามาในห้องที่จัดตั้งพิพิธภัณฑ

ค. ห้ามมิให้ก่อความรำคาญประการใด ๆ จะโดยกิริยาหรือวาทะก็ตาม แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รักษากรของพิพิธภัณฑสถาน ฯ กับทั้งแก่ประชาชนผู้เข้ามาชมด้วย

ง. ห้ามมิให้จำเป็นต้องหยิบฉวยสิ่งของอันจัดตั้งแสดงไว้ในพิพิธภัณฑสถาน ฯ

จ. ห้ามมิให้สูบบุหรี่ตามห้องต่าง ๆ ในพิพิธภัณฑสถาน ฯ

ฉ. ห้ามมิให้ขีดเขียนทำความสกปรก หรือทำความบุบฉลายแก่สิ่งของต่าง ๆ ในพิพิธภัณฑสถาน ฯ

ช. ห้ามมิให้ทำการถ่ายรูปลายาลักษณ์วัตถุใด ๆ อันได้จัดตั้งแสดงไว้ในพิพิธภัณฑสถาน ฯ ในเมื่อยังมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๒๖ บุคคลใดที่เข้ามาชมโบราณสถานหรือพิพิธภัณฑแห่งชาติ ประพฤติฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับข้อหนึ่งข้อใดดังกล่าวมาแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเชิญบุคคลนั้นออกไปเสียจากบริเวณโบราณสถาน หรือพิพิธภัณฑแห่งชาติได้

ข้อ ๒๗ บุคคลใดเป็นผู้ที่ปรากฏว่า ประพฤติฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับถึง ๓ ครั้ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ห้ามมิให้บุคคลนั้นเข้ามาในบริเวณโบราณสถานหรือพิพิธภัณฑแห่งชาติอีกต่อไป

จนกว่าจะปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นที่แน่ใจว่าบุคคลนั้น
จะกลับประพฤติให้เรียบร้อยตามระเบียบข้อบังคับของพิพิธภัณฑ
สถาน ฯ

ข้อ ๒๔ บุคคลใดปรากฏว่าได้เคยต้องคำพิพากษาของศาล
ให้ลงโทษฐานลักทรัพย์ประเภทของเก่ามาแล้ว ห้ามมิให้เข้ามา
ในบริเวณโบราณสถานหรือพิพิธภัณฑ์แห่งชาติเป็นอันขาด

ข้อ ๒๕ ผู้ใดขัดขืนไม่ยอมออก ในเมื่อถูกไล่ออกจาก
โบราณสถานหรือพิพิธภัณฑ์แห่งชาติก็ดี หรือใช้กำลังทำร้าย
พนักงานเจ้าหน้าที่ก็ดี ย่อมมีความผิดตามมาตรา ๓๓๔ อนุมาตรา ๒
แห่งกฎหมายลักษณะอาญา.

กรมศิลปากร

วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๗๓

สมุดบัญชีรายวัน
วันที่ ๑๕/๑๐/๒๕๖๓
หน้า ๑๕๕